

være uforvarsligt, om den Autoritet, som nærmest har at paasee, at der tilveiebringes den størst mulige Sikkerhed, ikke gjorde opmærksom paa den Fare, der maatte befrygtes at kunne opstaae af Mangel paa Lovbestemmelser, og, naar dens Opmerksomhed tillige bliver henledet paa, hvorledes disse Lovbestemmelser hensigtsmæssigt bør være affattede, for, saameget det vel er muligt, at forebygge Faren — thi aldeles at forhindre Faren vil ikke være at opnaae ved nogen Lov — troer jeg, at det vilde være aldeles uforvarsligt, om den undlod at forelægge en saadan Lov, der opfyldte de Betingelser, som man med Billighed kunde vente og fordre i saa Henseende. At Lovforslaget er fremkommet, troer jeg altsaa ikke behøver noget videre Forsvar, og jeg troer navnlig ikke, at den paa nogen Maade kan siges at have til Hensigt at danne et nyt Levebrød for de Mænd, hvem det overdrages at foretage dette Eftersyn, i hvilken Henseende jeg skal tillade mig at oplyse, at de Mænd, hvem det ved Forordningen af 27de April 1832 befalede Tilsyn med Dampmaskinerne her i Kjøbenhavn hidtil har været overdraget, hidtildags have foretaget det aldeles uden Betaling, og den Betaling, der har været fastsat, er blevet anvendt til Afdrag paa den Bekostning, som er megaaet til Anskaffelsen af de Apparater, der behøves til at foretage Eftersynet. Det er vistnok derhos ganske klart, at, naar dette Eftersyn bliver langt almindeligere, naar det navnlig skal foretages hvert Aar, inden Dampskibene blive fattede i Fart, kan man paa ingen Maade vente, at dygtige og Kaldet vorne Mænd skulle overtage en saa besværlig Forretning, uden at erholde nogenformelt Godtgjørelse; og, naar man sammenholder den Betaling, som der er normeret i Lovforslaget, med det Antal Dampskibe, man kan vente vil udgaae fra ethvert Sted her i Landet, vil man vistnok finde, at den Betaling, der tilstaaes, langt fra at afgive noget Levebrød, tværtimod ifkun vil afgive en rarvelig Erstatning for den Tid og det Arbejde, som der maa anvendes til det Hverv, der bliver de Vedkommende paalagt. — Hvorvidt der nu i det foreliggende Lovforslag skulde aabenbare sig en stor Mangel paa mathematisk og naturvidenskabelig Dygtighed,

det skal jeg lade uberørt; jeg kan ikke selv paatage mig Ansvar for, at enhver Bestemmelse fuldkommen harmonerer med alle de Forordninger, som Videnskaben i disse Retninger maatte gjøre; jeg kan kun paatage mig Ansvar for, at jeg har gjort mig al den Tid for at tilveiebringe et saa hensigtsmæssigt Lovudkast, som jeg kunde, derved at jeg har hørt de Autoriteter, som jeg maatte troe vare i Besiddelse af den tilbørlige tekniske Kundskab, og i saa Henseende, troer jeg, at der er tilstrækkeligt Beviis i Motiverne, idet den polytechniske Læreanstalt har erklæret sig entg med Hensyn til de Bestemmelser, som ere foreslaaede i Lovudkastet og navnlig i Regulativet. — At Regulativet ikke er inddraget under selve Lovforslaget, har simpelthen sin Grund deri, at ved Videnskabernes Fremskridt kunde saadanne mindre Modificationer blive ønskelige, som mindre synes at egne sig til at gjøres til Gjenstand for Forhandling af den lovgivende Magt. Det er paa ingen Maade sseet, for at unddrage den lovgivende Magt Indflydelse paa denne Sag; og jeg skal i saa Henseende bemærke, at det første Udcast, der blev forfattet i denne Sag, netop gik ud paa, at Regulativet optoges i selve Loven; jeg kunde vel fra mit Standpunkt aldeles ikke have noget mod at dette skete, men da det dog derhos blev anseet for nødvendigt, at der blev overladt Justitsministeriet Bemyndigelse til at foretage saadanne enkelte Forandringer, som maatte vise sig hensigtsmæssige eller nødvendige, kunde jeg ikke gaae ind paa, at det var det rigtige Forhold mellem den lovgivende og administrative Myndighed, at selve Regulativet blev bestemt ved den lovgivende Magt, medens det blev overladt den administrative at gjøre Forandringer i de Bestemmelser, som saaledes vare trufne. Jeg troer nemlig, at, naar Regulativet er optaget i Loven, maatte enhverformelt Forandring, den dreie sig om Stort eller Lidet, nødvendigviis igjen foretages af den lovgivende Magt, og jeg kan ikke nægte, deels at dette vilde medtage mere Tid, end det undertiden kunde være ønskeligt, og deels at det synes mig, at Saadant lidet egner sig til at undergaae den samme Behandling som Lovgivningssager i Almindelighed. Jeg har saaledes tilladt mig at udvikle Aarsagen, hvorfor Regu-